

9. számú pályamű | EKR 25.

Bátor, karakteres, magas építészeti színvonalú, kiemelkedő grafikai előadású pályamű, amely a Tárnok utcai házsor tűzfalát, ahhoz kapcsolódó új épülettel zárja le. Előadásmódja, a már – már képzőművészeti értékű, tablókba integrált alaprajzi és metszeti makettjei külön dicséretet érdemelnek.

A középkori eredetű beépítés, a Schulek-féle rendezési tervek és a meglévő adottságok egymásra vetítéséből, valamint a markáns előképekből levezetett térértelmezés az eddigiektől eltérő mintázatú köztér – középület együttest hoz felszínre. A javasolt múzeumépület, a két történeti réteg átfedéséből eredő süllyesztett közösségi tér, az áthatást lefedő fedett-nyitott pavilon, a régészeti „talált tárgyként” értelmezett közpark, a szükséges funkciókat integráló árkádsor önállóan is egy – egy határozott, kiemelkedő minőségű építészeti állítás, melyek együtt olvasása nem feltétlenül egymást erősítve fejt ki hatását. A látogatóközpont árkádsora és a térfelszínről lelépcsőző, részben pavilonnal fedett, süllyesztett, lépcsős közösségi tér bizonyított építészeti értéket képvisel, azonban a Mátyás-templomtól elforduló irányultsága, elfordulása ellentmondást hordoz. A kompozíció a fedett-nyitott acélszerkezetű „műkő” pavilon nélkül is értelmezhető, sőt a pavilon elhagyása, ezáltal az árkádsor „előlépése” lehet, hogy erősítené a Halászbástya dél-nyugati bástyájának Szentháromság tér felőli látványát.

A térfelszín és a tematikus kertet elválasztó árkádsorral övezett térsüllyesztés kérdéses, hogy nem izolálja e túlságosan a zöldfelületeket, elmozdítva a szabadon bejárható közpark, vagy köztér jelleget, a vári privát – félprivát belső kertek irányába? Ezt erősíti talán a lépcsőkről alulról felfedezhető tematikus kertsorozat belső mikroarchitektúrájának kialakítása is. A múzeumépülettel megcélzott egyedi arculatú régi-új építészet ügyesen egyensúlyoz a történeti és a modern építészet határán, ellentmondást talán a Gulyás – Reimholz ház által folytatott történeti léptékhez – helyesen – történő igazodás és a „jelentős középület” léptékű megformálás közötti aránytalanság rejt. Nem ad magyarázatot a terv a téglát, mint építőanyag használatának indoklására, tudván, hogy a téren álló összes régi és régi-új középület mészkőből és/vagy vakolt felületekből építkezik. A terv határozott, ízléses és egyedi építészeti arculatú. Bátor térértelmezésű és magas színvonalú előadásmódú.

Táj- és kertépítészeti szakvélemény

Elképesztő az az invenciózus kreativitás és egyúttal mélységes múlttisztelet, amivel ez a terv a területhez nyúlt. Már maga az alapötlet – a terület alatti egykori pincerendszer falai, az archív tervekben levő telekosztások és épületkontúrok alapján vezetett vonalú parkkialakítás, e vonalak, a süllyedések és emelkedések bátor alkalmazása önmagában is egy rendkívül izgalmas – és elgondolkodtató térélményt hoz létre, bármennyire is „csupán geometriai játéknak” titulálják alkotói. A tematikus kert, mely „köztes állapotot hoz létre múlt és jelen között”, szó szerint „mélyre nyúl” – a park és az alsó szintben elhelyezett látogatóközpont között négy helyen is van le-/feljárás, többszörösen összekötve a két szintet, jelent és múltat. A zöldfelületek tervezésénél a fa- és lágyszárú fajok kiválasztása jól átgondolt (kellő klíma- és várostűrés, ugyanakkor gazdag virágdísz vagy szép színezetű lombozat), és pozitívum, hogy mindössze 20 fa kivágása mellett 22-t tervez ültetni. Mindenképpen előny a parkon belül a víz- és légáteresztő burkolat általános használata, mellyel a csapadék teljes mennyisége helyben elszikkad és a növényekhez juthat. Kissé nehezíti a feldolgozást a helyszínrajzon levő kevés magyarázat: nem világos, hova tervezettek az évelők, hol lennének csak cserjék. Mindezzel együtt egy rendkívül izgalmas, szellemes, zöldfelületi szempontból is meghökkentő pályamű.

A Bírálóbizottság a tervet rangsorolás nélküli 1.200.000.-Ft-os Megvételben részesítette.